

MANNU BHANDARİ ÖYKÜLERİNDE KADIN ALGISI “NĀRĪ-VĪMARŞ”

Dharmendra KUMAR PASİ*
Çeviren: Ozan Cem AYDIN¹

Öz

Antik çağlardan beri Hint toplumunda kadınlar oldukça farklı biçimlerde konumlandırılmıştır diyebiliriz. “Gelenek ve dinsel uygulamalar” adı altında Hint kadınları evde dört duvar arasında bir esir gibi tutulmuş, ataerkil düzenin yapısı içinde zihnen ve bedenen sömürülmüşlerdir. Kadın ve erkek haklarının eşit olmasına rağmen, kadınları temel haklarından yoksun bırakmak için birçok girişimlerde dahi bulunulmuş, fakat içinde bulunduğumuz modern dünyada bu biraz yumuşamıştır. Günümüzde kadınlar, toplumsal hak ve özgürlükleri konusunda bilinçlidir ve bu uğurda savaşmak için dört duvar arasında bir tutsak gibi değil de özgür bir şekilde yaşamak istemektedirler. Ancak kadının yaşamı boyunca çektiği zorluklar, sıkıntılar, yaşadığı mutluluklar ve hüznler ile birlikte kendine olan güveni, ayakları üzerinde durabilmesi ve hür oluşu gibi yaşamında bulunan muhtelif unsurlar bu makalede farklı perspektiflerden incelenmiştir. Mannu Bhandari'nin öykülerinde tüm bu olaylar ve yaşanan sıkıntılar makalede açık ve yoğun bir şekilde gözler önüne serilmektedir.

Anahtar Kelimeler

Mannu Bhandari

Öykü

Kadın Algısı

Kültürel Çalışmalar

Makale Hakkında

Araştırma Makalesi

Gönderim Tarihi: 22.06.2022

Kabul Tarihi: 27.06.2022

E-Yayın Tarihi: 30.06.2022

WOMEN'S PERCEPTION “NĀRĪ-VĪMARŞ” IN THE MANNU BHANDARI STORIES

Abstract

We can say that women have been positioned in various forms in Indian society since the ancient times. So to say they were held between house walls in the name of religious and traditional practice as if they were imprisoned, mentally and physically exploited within the patriarchal order of the society. Although they held equal rights as men, it has been attempted numerous times to deprive them of these equal rights. However, it has got softer in the modern world we live in. Nowadays, women are conscious and sensitive about their rights and also aware of them. They have chosen a way to fight for their rights and they want to live freely, not like a prisoner in four walls. Various elements in their life such as their hardship, their joy, their sorrow, their liberty, their ego are reviewed from different perspectives in this article. All of such elements, anxiety and so on come to light intensively and clearly in Mannu Bhandari's stories, as reviewed in the article.

Keywords

Mannu Bhandari

Story

Women's Perception

Cultural Studies

Article Info

Research Article

Received: 22.06.2022

Accepted: 27.06.2022

Online Published: 30.06.2022

* Bu çalışma Kumar Pasi, D. (2021). Mannu Bhandari Ki Kahaniyon Mein Nari-Vimarş, International Journal of Hindi Research (Vol. 7/3) s. 89-92 künyeli makalenin Hintçe (Hindî)'den Türkçeye çevirisidir.

¹ Öğretim Görevlisi, Ankara Üniversitesi, Türkçe ve Yabancı Dil Uygulama ve Araştırma Merkezi (TÖMER). ozanaydinc@gmail.com ORCID: 000-002-0626-9321

Giriş

Hindî edebiyatında “nārī vimarṣ” kadının hayatı ve onuru ile alakalı birçok soru işareti yaratan bir terim olmuştur. *Nārī* kelimesi “kadın” anlamına gelirken, *vimarṣ* ise “tartışma, istişare, eleştiri, müzakere, fikir, algı” gibi birçok farklı anlamlara gelmektedir. Bu iki kelimenin birleşiminden “nārī vimarṣ” yani “kadın algısı”, “kadın bilinci” gibi anlamların çıkmasından ziyade aslında “nārī vimarṣ” kadın-erkek eşitsizliğini barındıran düşünceleri yıkma amacı güden bir kavramdır.

Hindî edebiyatında Mannu Bhandari’nin öyküleri güçlü bir kalem olarak bilinir. Mannu Bhandari öykülerinde kadın karakterleri ile ilgili önemli olayların altını çizer. Öykülerinde aile, din ve maddiyat gibi sosyoloji konularını farklı kavramlar üzerinden incelemek mümkündür.

“*Kamzor Laṛki kī Kahānī*” öyküsü Mannu Bhandari’nin başyapıtı olarak addedilir, bu öyküde aşk ve evlilik arasında esir kalan eli kolu bağlı bir kadının durumu anlatılmaktadır. Öyküde kadının “gelenek” ve “dinsel uygulamalar” kavramları içinde sıkışıp kalarak kendi kişiliğini yitirmesi de anlatılmıştır.

Öyküdeki baş karakter Rūp adında genç bir kızdır. Üvey annesinin onu istememesi yüzünden dayısında kalmaktadır. Dayısının oğlu gibi gördüğü Lalit ile yakınlaşır ve farkında olmadan Lalit’e âşık olur. Rūp hayatın bütün zorluklarından kurtulup Lalit ile beraber yeni bir hayata başlamak istemektedir, lakin Lalit yurt dışına gider ve Rūp’un babası ve akrabaları Rūp’u evlendirmeye karar verir. Rūp evlenmek istemese de bu onun mevcut durumda kendi alabileceği bir karar değildir. Rūp’un zayıf karakter yapısı gereği, bugüne kadar hayatıyla ilgili kendi hür iradesiyle hiç karar alamamış ve insanlarla asla tartışamayan birisidir. Bu sebeple Rūp ailesine karşı çıkmaz ve evliliği istemese de kabul etmek zorunda kalır. Belli bir zaman sonra Lalit ülkesine geri döner ve Rūp’a onunla birlikte olmak istediğini söyler, Rūp ise ona “Ne diyorsun sen Lalit? Bütün törenler yapıldı, ben artık başkasıyla evliyim” der. Rūp, Lalit’i çok sevmesine rağmen “gelenek” ve “dinsel uygulamalar” kavramları yüzünden eli kolu bağlı bir vaziyette seçeneksiz kalmıştır. Öykünün akışı içinde Lalit’in çok kez ısrar etmesinden sonra Rūp, Lalit ile beraber kaçmak için razı olur ama içten içe bazı düşünceler ile ters düştüğü durumlar olmuştur. Aşk ve istemediği bir evlilik çıkmazında akıl sağlığını ve özgüvenini gitgide kaybeder. Bu ise bir kadın için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar korkunç bir durumdur. Bu karışık duygular içinde Lalit ile beraber kaçmayı göze alır ama bu kararın arkasında durabileceğinden

emin değildir. Rūp ve Lalit'in tam kaçmak üzere olduğu gece Rūp'un avukat kocası kendi arkadaşının okumuş, tahsil yapmış eşinin âşığıyla kaçtığı haberini verir. Arkadaşının saygınlığının toplumun gözünde ayaklar altına alındığını ve ne kadar perişan bir vaziyette olduğunu söyler. Bununla beraber Rūp'un kocası Rūp'a tamamen güvendiğini ve asla onun böyle bir şey yapmayacağından emin olduğunu söyler. Bu esnada Rūp ise kocasının arkadaşının toplum karşısında nasıl ayakta kalacağını düşünerek üzülür. Sonunda da kişiliğini iyice yitirerek ve zayıflığına yenik düşerek kararını değiştirir, Lalit ile beraber olamaz. Rūp, Lalit ile kaçabilecek durumdadır. Ancak toplumsal norm ve ataerkil düzen yüzünden aşkından vazgeçerek evliliği seçmek zorunda kalmıştır. Toplumsal normlara karşı duramayarak en büyük zayıflığını mecburiyet haline getirir. Rūp'un bu mental durumu bağlamında Bhagvandas şöyle der: *"kişisel gelişimin oluşmaya başlamasından beri bu kadında töresel normlardan kurtularak özgür olabilmemesini sağlayacak güç hiç oluşmamıştır... Anne-baba, akrabalar ve son olarak terk edilen kocanın toplum önünde düştüğü durum düşünülünce bu zavallı kızın âşığıyla beraber olması hiç mümkün değildir."*

"Ek Bār Aur Kahānī"'nin kadın karakteri iki arada kalmış bir şekilde okuyucuya sunulmaktadır, karakterimiz sevdiği kişi dışında kimseye ilgi duyamaz ve bu onun trajedisinin sebebi olur. Binnī, Kunc ile yaklaşık on dört yıl geçirir. Kunc sayesinde hayatının en mutlu on dört yılını geçirmiştir. Binnī ve Kunc her açıdan birbirlerini tamamlarken Kunc'un bir başkası ile evlenmesi durumunda Binnī'nin hissedeceklerini ancak biz anlayabiliriz ki öyküde tam da bu konu işlenir. Kunc, Binnī yerine Madhu ile evlenir ve bu yüzden Binnī içten içe aldatılma hissi ile bir kırılma yaşar, bu acı ile yaşaması daha da zor bir hal alır. Kunc'un evliliğinden sonra dahi görüşmeleri sonlanmaz ama ilişkileri de tutarlı değildir. Binnī başka erkeklere bile Kunc olarak bakar ve artık her yerde onu görmekte ve her düşüncesinde Kunc aklına gelmektedir. Bu aşamada hayat Binnī için ıstırap haline gelir. Hem kaybettiği yıllara hem de yaşayamayacağı anılara üzülmemektedir. Aralarında bir formalite tanışıklıktan ziyade hiçbir şey kalmamıştır. Binnī'nin de şu ifadelerden anlaşılacağı üzere *"sanki uzun zamandır ikisini birbirine bağlayan bu dokunmuş bağ kopmuştu, bu his gece ikisinin de bir ceset edası ile uyuduğu vakit daha da derinleşmişti."* Öykünün devamında ne yapıp edip Binnī hayatına devam etmeye çalıştığı görülmektedir. Belli bir zaman sonra Nandan adında bir genç ile tanışıp onunla sevgili olur, ancak gönül tahtında sadece sevdiği Kunc'un hayali yer almaktadır, ne yapsa da akli fikri hep Kunc'dadır. Nandan adlı genci kabul edip hatta ondan hoşlansa da Kunc'u unutup yeni bir sayfa açma silsilesinde Binnī başarısız olur. Zira Nandan ile arasında hoşlantıdan öte bir his yoktu. Binnī, Nandan ile bir şeyler yaşamak istemesine rağmen Kunc'un yerini

dolduramayacağını bildiği için, bütün çabaları boşunadır. Kunc ile yaşadığı ve paylaştığı her şey Binnī'nin düşüncelerini bulanıklaştırmıştır, bu yüzden de Binnī çaresizliğe bürünerek yalnızlığa mahkûm olmuştur. Acı, ıstırap ve ara ara gelen melankolik kramplar onun hayatının bir parçası olur. Acı ve ıstırap bu öyküde böyle tasvir edilmiştir. Şunu söyleyebiliriz ki, bu öyküde sadece etik, ailevi veyahut toplumsal değerlerin zedelenmesi değil, bununla birlikte direkt karakterin başına gelen manevi bir zarar söz konusudur.

“Kṣay” öyküsünün karakteri Kunti çalışkan, kendi ayakları üzerinde duran ve kolay kolay yenilgi kabul etmeyen bir kadındır. Onu yoran şey ise maddi durumu bir hayli düşük olan ailesinin yükünü üstlenmektir. Kunti kendisiyle yaşıt kız arkadaşlarının eğlencelerini, gezip tozmalarını gördükçe onlara heveslenmekte ama ailesinin durumu yüzünden bu hevesini içinde baskılamak zorunda kalmıştır. Çünkü annesi hayatta değildir ve babası da tüberküloz hastalığının pençesindedir. Tüm bunların yanında erkek kardeşinin eğitim masrafları da Kunti omuzlamıştır. Tüm bu zorlukların içinde bir yandan da Sāvitrī adında bir kıza özel ders vermeye başlar. Ailesinin sorumluluğu ona ağır gelmeye başlamış ve günden güne bu yükün altında ezilir. Bir sürü beklentileri ve istekleri olan bu kızın tüm hayalleri ve istekleri mevcut durumu yüzünden yok olur ve korkunç bir hayat yaşamaya adım atmak mecburiyetinde kalan bu çaresiz kızın başka bir seçeneği kalmamıştır. Kunti'nin bu durumunda hem ailesel hem sosyal hayatında hem de geleceğine dair korkularının daha çok arttığını görmek mümkündür. Kunti ise ara ara hayatın karşısına bu denli zorlukların çıkarmasının yanında kendi isteklerinin ve hayallerinin hiçbir öneminin kalmadığını düşünmektedir. O, erkek kardeşi ve babası için yaşıyorken kimsenin onun için yaşamadığı gibi düşünceler aklını meşgul etmektedir. Aile üyelerine her anlamda yoldaşlık ederken kimse ona yardım etmez. Maddi zorluklar bütün hayatını ve hayallerini bitirir. Ailesine karşı bütün sorumlulukları üstlenirken gitgide tersine dönen yaşamında hayallerinden vazgeçiş öyküde geçen şu ifadelerden anlaşılmaktadır; *“Sorumluluk ve maddi zorlukların çarpışmasında Kunti'nin nasıl kırıldığı ve kendini yitirdiği bu öykünün insanda acıma duygusunu nasıl uyandırdığının bir tarifidir.”*

“Nayī Naukrī” adlı öykünün kadın kahramanı Ramā, evli ve çalışkan bir tarih öğretmenidir. Kendi hür fikirlerine sadık kalabilen ayakları üzerinde duran bir kadındır. Sosyal yönden oldukça aktif olan bu kadın toplumda saygınlık kazanmak istemektedir lakin kocası onun ev işlerine ve sorumluluklarına bağlı kalmasını ister. Bu yüzden de Ramā kariyerine odaklanmayı bırakıp mesleğini layıkıyla icra edememeye başlar.

Ev işleri ve diğer işlerden ötürü zaman bulamamakta, bununla beraber kariyer ve ev hanımlığını dengelemekte zorluk çekmektedir ve bundan çok büyük rahatsızlık duymaktadır. İkinci veya üçüncü rolünü omuzlarken annelik bir yana, kariyerinde ilerlemek isteyen bir kadın olmak onun için giderek zorlaşmaktadır. Hem evde başarılı bir anne hem mesleki açıdan başarılı bir eğitimci olmak isteyen bu kadının omuzlarında büyük bir yük vardır. Gelgelelim öykünün sonunda Ramā mesleğini bırakmak zorunda kalır ve bununla beraber hayatında onu rahatsız edip bunaltan büyük bir boşluk oluşmaya başlar. Mesleğini bırakmasına rağmen evde aklı yerinde değildir. İçindeki bu boşluğu kocası Kundan ile daha çok vakit geçirerek doldurmaya çalışır fakat kocası onu sadece eşi olarak görmekte ve Ramā'nın şahsiyetine karşı bir sevgi beslememektedir. Zamanla bunu daha iyi anlayan Ramā, artık var olmasının veyahut kişiliğinin kocası için bir önemi olmadığını fark eder ve buna katlanamaz hale gelir. Tüm bunlarla beraber genel olarak yaşadığı stres katbekat artar. Ramā giderek daha bitap düşer. Mesleğini bırakmanın acısı ve pişmanlığı hiçbir zaman geçmez. Bu öyküde Ramā'nın kocasının zoruyla mesleğini bırakması ve bunun acısı, pişmanlığı ile neler yaşadığı gayet yalın bir şekilde anlatılmıştır. Burada kocası yüzünden mesleğinden feragat eden lakin sonunda derin kederlere boğulan bir kadının öyküsü anlatılmaktadır.

“Dīvār Baççe aur Barsāt” adlı öyküde ise kadın karakter modern düşünce yapısına sahip okumuş biridir. Bu öyküde kadının kocası ile anlaşamamasının sebebi modern ve aydın biri olmasıdır. Kadın modern düşünceler benimseyerek yaşamaya çalışan, kocasının isteklerine boyun eğmeyen biridir. Sadece kocasına da değil, toplum karşısında da dik durabilen bir kadındır. Kocasının kendi fikirlerine saygı duymadığını anladığında kadın da kocasına karşı çıkar ve bu şekilde tartışmalar silsilesi başlar. Bir evin içinde iki yabancı gibi yaşamaya başlarlar. Öyküdeki bu kadın karakter geleneksel bir bakış açısı ile yaşamak istememektedir. Kocasının istediği gibi yaşayarak benliğini yitirmek ve onun gölgesinde başka biri olmayı reddeder. Nihayetinde o, özgürlüğünün bilincinde olan bir kadındır. Eski ve geleneksel yanlış bulduğu düzene karşı sesini çıkarabilen bir kadındır. Bu yeni ve aydın düşünceler ile şunu der; *“Hata yaparsam yüz kez af dilemesini de bilirim, lakin yanlış olmadığını düşündüğüm bir şeyi yaparsam neden bağış dileyeyim? Bugün bağış dileyip yarın aynı hatayı yapmanın, birbirimize olan sevgimiz ve saygımız yitirse birlikte yaşamamızın ne faydası var?”* Kadın, evi bile terk eder ama kocasının gölgesinde yaşamayı kabul etmez. Kocasının ve diğer erkeklerin kadınlara her zaman çok katı ve hor gördükleri bir şekilde yaklaştığını düşünmektedir, sanki kadınların onuru, öz saygıları yokmuş, hatta

kadınların varoluşlarını dikkate almıyorlarmış gibidir. Modern ve aydın kadınların toplumda her zaman böyle insanlar yüzünden sorunlarla baş etmek zorunda kaldıkları gerektiğini düşünür. Kadınlar her mücadelede kendini çıkmaz sokakta yalnız başına bulur, her mücadelesinde yalnız savaşmak zorunda kalırlar. Hala modern kadınları bu öyküde olduğu gibi toplumda süregelen olumsuz uygulamaları ve erkek egemenliğine direnç gösterenler olarak görmek mümkündür. Günümüzde modern kadınlar birçok zorluklarla karşı karşıya kalmaktadırlar.

“*Rānī Mā ka Çabutra*” adlı öyküdeki Gulābī karakteri de bir önceki karakter gibi benliğinin bilincinde gururlu bir kadındır. Zor durumlarda prensiplerinden veya görüşlerinden vazgeçmez. Maddi açıdan zor durumda olsa da yenilgiyi kabul etmeyen, mücadelecı ve çalışkan bir kadındır. Yokluk içinde dahi sorumluluklarından vazgeçmeyen biridir. Bir gün Gulābī alkolik kocasına artık daha fazla katlanamayarak kapının yolunu gösterir. Böyle yaparak toplumun benimsediği değerlere ve geleneklere karşı çıkarak dik bir duruş sergilemiş olur. O sadece çocuklarının ve kendi ailesinin arkasında durur. Günlük işler yaparken çevresindeki insanlar hep onu eleştirir ve kınayıcı gözler ile baksalar bile Gulābī bu durumu dikkate almaz çünkü o bu tarz şeylere önem vermeyen, kendi bildiğini okuyan, kendi halinde ilerleyen bir kadındır. Çevresindeki bazı insanlar bir gün ona acıyıp yardım etmek amacı ile bir miktar para toplayıp çocuklarını anaokuluna yazdırmak istediklerini söylemek için yanına gelirler ve Gulābī'nin şu sözleri yüzlerine tokat gibi çarpar; “*Gulābī kimsenin sadakasına muhtaç değildir*” Gulābī bağımsız kendi ayaklarında durmaya çalışan kimseden yardım dilenmeyen bir kadındır. Okumuş bir kadın değildir ama cahil de değildir. İnsanların nasıl ikiyüzlü olduklarını bilir ve bunlara kanmaz. İnsanların pragmatik düşünce biçimini benimsediğini ve hiçbir zaman boş yere yardım yapmayacaklarını bilir. Korkusuzca kendisini ve çocukları himayesine alarak sorumluluklarını kendi üstlenir. Bu öyküde Gulābī'nin verdiği mücadele bu şekildedir. Gulābī okumuş biri olmamasına rağmen modern bir kadındır.

“*Īsā ke Ghar Īnsān*” adlı öyküde rahibelerin hayatını hümanist bir gözle incelenmektedir. Yazar onların da aslında diğer insanlar gibi isteklerinin ve arzularının olduğu görüşündedir. Rahibelerin de toplumda istekleri doğrultusunda yaşamak istediğinden bahsetmektedir. Diğer kadınlarda oluşan arzular ve isteklerin rahibelerde de olduğunu ve bu arzuları yerine getirmek istediğini anlatır fakat bu rahipler için mümkün değildir, zira din tüm bu isteklerine kilit vurmuş haldedir. Kişi arzusunu ve hayallerini yitirmesiyle birlikte benliğini ve öz saygısını da yitirir. Din adı altında yaşanan bu sömürü ve köleleştirme öyküde açık bir şekilde işlenmiştir. Yazar

da Angela karakterinin arkasından bu din sömürüsüne karşı duruşunu belli etmiştir. Dine göre toplumda nasıl davranılması gerektiği Angela'ya anlatılınca bu zorunluluğun karşısında bu sömürüye karşı gelir ve kilisenin tüm sırlarını açığa çıkarır. Rahipler tarafından çeşitli işkencelere uğrayan Angela'nın hayatı cehenneme döner ve böylelikle Angela kendini işkence içinde bulur. Öyküde Angela rahiplere boyun eğmeyip kadın eşitliğini savunarak mücadele eder. *"Hayatımı bu kilisede dört duvar arasında ziyan etmeyeceğim, bir erkek gibi hayatta kalmak istiyorum. Bu kilisede sürünerek ölmeyeceğim."* Bu ifadelerden anlaşılacağı üzere Angela bağımsızlığı için savaştan bir kadındır ve diğer kadınların da özgürlüklerine kavuşmalarını, böylelikle hayatı istedikleri gibi yaşayabileceklerini düşünür. Bu öyküde Angela tüm kadınlar adına günahın karşısında savaştan, dik duran isyancı bir kahramandır. Bu öyküde geçen karakter Pradīp Ci Lād şöyle söyler; *"Bu öyküde din adı altında gerçekleşen kadın sömürüsüne karşı Angela sesini çıkarır. Gelenekler ve öz arınma adı altında kilisenin pederleri genç kadınları kendi işlerine alet ederek onları yaşayan ölüye çevirir. Angela ise bu adaletsizliğe karşı savaştan."*

Sonuç

Mannu Bhandari'nin öykülerinde kadın ile ilgili birçok muhtelif konunun işlendiğini söyleyebiliriz. Hikayelerindeki kadınların gelenek, töre ve kültür adı altında nasıl esir kaldıklarını ve aynı zamanda bu zincirleri nasıl kırdıklarını görmek mümkündür. Kadınlarda bu gelişen duyarlılık, benliklerini ve öz saygılarını koruduklarının bir kanıtıdır. Sonuç olarak Mannu Bhandari'nin öykülerinde kadın-erkek eşitliği ile alakalı birçok perspektifin başarılı bir şekilde gözler önüne serildiği bir gerçektir.

KAYNAKÇA

Bhandari, Mannu (2008). Sampoonn Kahaniya: 'Rani Ma Ka Chabutra'. Delhi: RadhaKrishna Prakashan.

Bhandari, Mannu. (2008). Sampoonn Kahaniya: 'Ek Baar Aur'. Delhi: RadhaKrishna Prakashan.

Bhandari, Mannu. (2008). Sampoonn Kahaniya: 'Ek Kamzor Ladki Ki Kahani'. Delhi: RadhaKrishna Prakashan.

Bhandari, Mannu. (2008). Sampoonn Kahaniya: 'Deewar Bachhe Aur Barsaat'. Delhi: RadhaKrishna Prakashan.

Bhandari, Mannu. (2008). Sampoonn Kahaniya: 'İsa Ke Ghar İnsaan'. Delhi: RadhaKrishna Prakashan.

Goyal, Anil. (1976). Hindi Kahani Me Naari Ki Samaajik Bhoomika. New Delhi: Archana Publishing House.

Laad, Pradeep. (1993). Mannu Bhandari Ki Kahaniyo Ke Pramukh Paatr. Kanpur: Chandralok Prakashan.

Mandhane, Dhanraj; Kaamkaaji Nari. (1993). Maanviy Sambandho Ka Vighatan. Kanpur: Annapoorna Prakashan.

Mishra, Rajendra Banshidhar. (1983). Mannu Bhandari Ka Sarjnaatmak Sahitya. Haryana: Natraaj Publishing House.

Sharma, Vasudev Sathottari. (1986). Hindi Kahani: Mulyon Ki Talaash. New Delhi: Alochna Shaarda Prakashan.

Varma, Bhagvaan Das. (1972). Kahani Ki Sanvedanshilta: Siddhant Aur Prayog Nai Kahani Ke Sandarbh Me Kanpur,